

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710214275
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6710214275.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu: Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., občan SR, zastúpeného advokátkou JUDr. Luciou Filipkovou, so sídlom Sládkovičova 26, 974 05 Banská Bystrica proti žalovanému: Slovenská autobusová doprava Zvolen, a. s., so sídlom Balkán 53, 960 95 Zvolen, IČO: 36 054 666, zastúpenému advokátkou JUDr. Jankou Kmeťovou, so sídlom Ul. Profesora Sáru 44, 974 05 Banská Bystrica, o neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru a náhrady mzdy, na odvolanie žalobcu zo dňa 09. 12. 2016 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/145/2010-418 zo dňa 11. 10. 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom procesný súd zamietol návrh žalobcu, vyslovil, že žalovaný má právo na náhradu trov konania vo výške 100 % a tiež, že štát má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

2. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

„1. Žalobca sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene dňa 14. 09. 2010 domáhal, aby súd určil, že Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 07. 2010, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade je neplatná. Zároveň tiež žiadal, aby súd zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku odo dňa skončenia pracovnej neschopnosti až do dňa, kedy mu žalovaný v 2. rade umožní pokračovať v práci.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 01. 01. 1988 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 22. 12. 1987 vznikol medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaných ČSAD, n. p. Banská Bystrica, dopravný závod 911, 965 08 Žiar nad Hronom, pracovný pomer. Dňa 30. 08. 2010 mu Slovenská pošta, a. s. domov doručila Dohodu o skončení pracovného pomeru vyhotovenú dňa 27. 07. 2010 vo Zvolene žalovaným v 2. rade, pričom táto Dohoda nie je podpísaná všetkými tromi členmi predstavenstva, nakoľko chýba podpis predsedu predstavenstva F.. M. S.. Žalovaný v 2. rade koná tak, že konať v mene predstavenstva je oprávnený každý člen predstavenstva. Vo všetkých veciach v mene spoločnosti sú oprávnení podpisovať všetci členovia predstavenstva, pričom v mene spoločnosti podpisujú traja členovia predstavenstva spolu. Podpisovanie v mene spoločnosti sa vykoná tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti k menám a funkciám v predstavenstve podpisujúci pripoja svoj podpis. Preto u žalovaného v 2. rade k perfektnosti písomného právneho úkonu sú nevyhnutné podpisy všetkých troch členov predstavenstva. Zároveň žalobca poukazuje na to, že dňa 27. 07. 2010 vykonával službu na pravidelnej linke v čase od 4.42 hod. do 22.42 hod. a teda sa nemohol s členmi predstavenstva Slovenskej autobusovej dopravy Zvolen, a. s. stretnúť a nie to ešte viesť zmluvné rokovania vo veci skončenia jeho zamestnania. Z dôvodu, že predmetná Dohoda o skončení pracovného

pomeru medzi ním a žalovaným v 2. rade nie je podpísaná všetkými tromi členmi predstavenstva, pričom chýba podpis predsedu predstavenstva F.. M. S., je takáto dohoda neplatná. Na základe týchto skutočností navrhuje, aby súd rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.

2. Okresný súd Zvolen medzitýmnym rozsudkom zo dňa 04. 05. 2011 určil, že písomná dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatná a zároveň konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Dôvodom prečo určil neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru bola predovšetkým tá skutočnosť, že uvedená dohoda o skončení pracovného pomeru nebola podpísaná v súlade so zákonom za pôvodne žalovaného v 2. rade, nakoľko splnomocnenie členovi predstavenstva K.. M. K. na konanie za p. M. S. nebolo urobené v súlade so zákonom.

3. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný pôvodne vedený v 2. rade Slovenská autobusová doprava Zvolen, akciová spoločnosť, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici svojim uznesením sp. zn. 13Co/240/2011-152 zo dňa 04. 11. 2011 rozsudok okresného súdu zrušil v časti, ktorou bolo určené, že písomná dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 07. 2010 je neplatná a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na strane 3 poukázal na to, že prostredníctvom pôvodného žalovaného v 2. rade si zadovážil Štatút predstavenstva spoločnosti Slovenská autobusová doprava ako aj organizačný poriadok Slovenskej autobusovej dopravy Zvolen a.s., pričom po oboznámení sa zistil, že na to, aby podpredseda predstavenstva K.. K. podpísal dohodu aj za predsedu S. nebolo potrebné špeciálne splnomocnenie. Podľa Štatútu článku III. bod 2 podpredseda predstavenstva zastupuje predsedu v celom rozsahu práv a povinností počas jeho neprítomnosti. Z tohto teda vyplýva, že dohoda, ktorú podpísal podpredseda predstavenstva aj za predsedu predstavenstva a ktorej platnosť žalobca namieta nemôže byť z tohto dôvodu neplatná.

Zároveň krajský súd na strane 3 odstavce 3 zrušujúceho uznesenia zdôraznil, že predmetom konania je platnosť či neplatnosť namietanej dohody o rozviazaní pracovného pomeru, pričom ide o konkrétnu pomenovanú dohodu. Predmetom konania nie je otázka či pracovný pomer medzi účastníkmi skončil, teda nemožno skúmať otázku či došlo v dôsledku prejavu vôle obidvoch strán k rozviazaniu pracovného pomeru aj v dôsledku iného konania než podpísaním namietanej dohody.

4. Súd vzhľadom na tú skutočnosť, že v prvom zrušenom rozsudku okresného súdu zo dňa 05. 04. 2011 (ďalej ho súd bude uvádzať len ako „prvý rozsudok“) podrobne poukázal na dovtedy vykonané dôkazy v tomto rozsudku ich už nebude opakovať a poukáže len na to dokazovanie, ktoré bolo vykonané po vydaní uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 13Co/240/2011-152, ktorým bol tento rozsudok zrušený v časti o určení, že písomná dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatná.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania po zrušujúcom uznesení krajského súdu zistil nasledovný skutkový stav:

6. Súd na základe znaleckého posudku vypracovaného v zmysle uznesenia 8C/145/2010-239 zo dňa 18. 06. 2013 S.. Z. G., znalkyňou pre odbor Zdravotníctvo, Psychiatria mal preukázané, že táto na otázky či malo obvinenie z krádeže motorovej nafty oznámené žalobcovi zo strany zamestnávateľa taký vplyv na neho, že nemohol dostatočne rozpoznať následky svojho konania v rámci podpisu dohody o skončení pracovného pomeru uviedla, že išlo pre žalobcu o náhle vzniknutú nepredvídateľnú psychotraumu, psychický šok, kedy jeho myslenie i konanie bolo ovplyvnené masívnym nárastom emočného stresogénneho náboja, ktoré viedlo k prchavej paralyzácii jeho racionálnej zložky uvažovania. Správanie posudzovaného v čase podpísania dohody hodnotí ako akútnu reakciu na stres, psychický šok, v dôsledku ktorého ako už bolo vyššie popísané, jeho rozpoznávacie ako i ovládacie zložky konania boli významnou mierou (blížiace sa k hranici) narušené.

Čo sa týka otázky či bol schopný rozpoznať význam a následky podpísania tejto dohody podľa znalkyňa nebol schopný v dôsledku psychického šoku dostatočne rozpoznať význam a súvisiace následky dokumentu.

Na otázku ak žalobca nebol schopný rozpoznať následky svojho konania a z dôvodu, že išiel následne vykonávať zamestnanie ako šofér autobusu, či týmto konaním neohrozil svoj život a zdravie ako aj život a zdravie cestujúcich znalkyňa poukázala, že správanie žalobcu, ktoré hodnotí ako formu psychického automatizmu tento trval časovo krátku dobu. Po odznení tohto automatizmu, ktoré časovo mohlo trvať niekoľko minút (30 - 45 min.) dochádza k plnej racionálnej sebakontrolu, posudzovaný sa vrátil do práce dokončil svoju smenu.

V rámci uvedeného znaleckého posudku na strane 15, 16, 17 a 18 ide o vlastné psychiatrické vyšetrenie, ktoré urobila znalkyňa s tým, že na strane 18 a 19 jej v rámci vyšetovania žalobca opísal situáciu z jeho pohľadu s tým, že on by najradšej aj ďalej robil to čo robil, pričom za celé obdobie jeho práce nebola na neho žiadna sťažnosť a strašne ho trápí, že ho podviedli. Vtedy mu vraveli, že sa nemá rozčuľovať, že je to len dohoda medzi nimi a že má robiť tak ako doposiaľ, pričom pani I. ešte so zdvihnutým prstom mu hovorila, že nemá rozčuľovať pána riaditeľa. Opakovali mu, že je to dohoda len medzi nimi tromi, že sa stretnú o mesiac a všetko sa zruší. Vyjadroval sa aj k tomu, že prečo ho poslali rozvážať ďalej ľudí a že môže ďakovať bohu, že sa nič nestalo. Riaditeľ mu hodil papier na stôl a povedal, že to má podpísať, že je zachytený na kamere, že kradol naftu..., teda že on dával pozor a druhý kradol... oni si nič nedali vysvetliť, povedali, že ide preč, trvalo to asi 50 minút, bol z toho deprimovaný. Riaditeľ doniesol druhý papier a povedal, že ho má podpísať.. on to už potom podpísal... lebo sa mu vyhrážali, že príde o robotu okamžite ak to nepodpíše, že nevyjde z dvora ani von... ak bude robiť tak ako doteraz tak o mesiac sa tu stretne a hodíme všetko do koša. Stále tvrdil, že to nemôže podpísať, hovorili mu, že len podpíšte, pán riaditeľ je nahneván a nemá čas, má veľa roboty... povedal I., že nemôže ísť na spoj, lebo mu je zle, že sa celý trasie, má studený pot, zle sa cíti.. povedali mu, že nech nehrá divadlo, utekajte robiť, aby ste nemeškali. V tom strese podpísal papier a ani nevedel čo... bol si vedomý, že poctivo robil a tak aj ďalej bude, tak si myslel, že nič sa z toho nedeje... vedeli, že je chorý človek a napriek tomu mu toto spravili. Na strane 22 v poslednom odstavci sa uvádza, že správanie L. S. v čase podpísania Dohody o skončení pracovného pomeru bolo ovplyvnené masívnym nárastom emočného stresogénneho náboja, ktoré viedlo k prchavej paralyzácii jeho racionálnej zložky uvažovania. V dôsledku toho jeho konanie sa stalo zvýšene sugestibilné, čomu podľahol, podpísal teda danú dohodu, čo bolo umocňované aj naznačovaním daného konania ostatnými účastníkmi predmetného rokovania, ktorí posudzovaného usmerňovali v tom, aby dohodu podpísal. Preto jeho správanie v období podpísania predmetnej dohody hodnotím ako formu psychického automatizmu, ktorý trval časovo krátku dobu. Znalkyňa teda správanie posudzovaného hodnotí ako akútnu reakciu na stres, psychický šok, v dôsledku ktorého, ako už bolo bližšie popísané rozpoznávacie ako i ovládacie zložky konania boli významnou mierou narušené. Akútne reakcie na stres (MKCH-10) zahŕňujú akútnu krízovú reakciu, bojovú únavu, krízový stav, psychický šok. Jedná sa o prechodnú poruchu významne závažnú, ktorá vzniká u jedinca bez akejkoľvek zjavnej psychickej poruchy ako odpoveď na výnimočný fyzický alebo duševný stres, ktorá obvykle odznieva behom niekoľkých hodín alebo dní.

7. Vzhľadom na tú skutočnosť, že voči predmetnému znaleckému posudku zo strany právnej zástupkyne žalovaného boli vznesené námietky súd uznesením 8C/145/2010-303 zo dňa 13. 05. 2014 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie a to spoločnosťou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s. r. o., odbor Zdravotníctvo a farmácia a odvetvia Psychiatria. V rámci uvedeného znaleckého posudku mala znalecká organizácia vypracovať znalecký posudok na tie isté otázky aké boli vypracované MUDr. Z. G..

8. Na základe znaleckého posudku vypracovaného predmetnou znaleckou organizáciou č. 312/2014 súd zistil, že predmetný znalecký posudok vypracovali traja znalci S.. N. H., S.. O. U., S.. S. W. a zároveň hlavným konzultantom spoločnosti zodpovedným za výkon tejto znaleckej činnosti je S.. J. S., K..

V rámci otázok, na ktoré mal dať kontrolný znalecký posudok odpovede a to či malo obvinenie z krádeže motorovej nafty žalobcom oznámené žalobcovi zo strany zamestnávateľa počas rokovania o dohode o skončení pracovného pomeru taký vplyv, že tento nedokázal dostatočne rozpoznať následky svojho konania vzhľadom na podpísanie tejto dohody poukázali, že nemal taký vplyv u žalobcu, že ten nedokázal dostatočne rozpoznať následky svojho konania vzhľadom na podpísanie tejto dohody o skončení pracovného pomeru.

Na druhú otázku či bol schopný dostatočne rozpoznať význam a súvisiace následky predmetnej dohody o skončení pracovného pomeru odpovedali, že bol schopný dostatočne rozpoznať význam a súvisiace následky predmetného dokumentu.

Na otázku či v prípade ak nebol schopný rozpoznať následky svojho konania a následne išiel vykonávať svoje zamestnanie ako šofér autobusu a či týmto neohrozil svoj život a zdravie ako aj život cestujúcich uviedli, že žalobca ako šofér autobusu z medicínskeho hľadiska neohrozil svoj život a zdravie ako aj život a zdravie cestujúcich.

Vo veci otázky či by do budúcnosti mohol žalobca vykonávať povolanie šoféra autobusu poukázali na to, že z predloženej dokumentácie žalobca nebol schopný do budúcnosti (od 31. 08. 2010) vykonávať povolanie šoféra autobusu. Konkrétne od 31. 08. 2010 z dôvodu duševnej poruchy, ktorá bola medikamentózne liečená ambulantným psychiatrom a od záveru roku 2010 aj z dôvodu

diagnostikovaných vážnych telesných ochorení. Pod bodom 6. Odpovedí sa uvádza, že žalobca ku dňu 27. 07. 2010 netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by ho robila neschopným na uzavretie Dohody o skončení pracovného pomeru. Zodpovedanie otázky či predmetná dohoda bola uzavretá slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a podobne je vecnou právneho posúdenia.

V rámci psychopatologického rozboru na strane 44 poukazuje znalecký posudok aj na pôvodný znalecký posudok, v ktorom znalkyňa hodnotila správanie žalobcu ako formu psychického automatizmu, ktorý trval časovo krátku dobu a po odznení tohto automatizmu, ktorý časovo mohol trvať niekoľko minút (30 - 45) došlo k plnej racionálnej sebakontrolu a pán S. sa vrátil do práce. Znalkyňa hodnotí jeho správanie ako akútnu reakciu na stres, psychický šok, v dôsledku ktorého boli narušené rozpoznávacie ako i ovládacie zložky konaia významnou mierou (blížiacou sa k hranici vymiznutia).

Vo vzťahu k predmetnému posudzovaniu znalecká organizácia sumarizuje, že pán S. podľa zdravotnej dokumentácie ani v minulosti v priebehu svojho života netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by mohla mať forenzne významný vplyv na jeho schopnosť rozpoznať svoje konanie alebo ovládať svoje konanie. Mal nadpriemernú toleranciu na záťaž a frustrácie. Nie sú k dispozícii žiadne objektívne údaje priamo alebo nepriamo poukazujúce na forenzne významné poruchy psychických funkcií u žalobcu v inkriminovanom období ani bezprostredne nasledujúcom období. Podľa subjektívnych údajov bol pán S. počas inkriminovaného obdobia orientovaný v situácii, jeho spomienky na dejovú líniu inkriminovaných udalostí sú zachované, nedošlo k narušeniu kvality vedomia.

Pán S. subjektívne udáva počas inkriminovaného obdobia nasledovné príznaky... bol spotený, hotový, vystresovaný... mal studené spotené ruky, cítil sa zle, celý sa triasol, mal studený pot... Jedná sa o tzv. vegetatívne príznaky, ktoré sú okrem iného typické aj pre ľahkú akútnu reakciu na stres. Iné subjektívne ani objektívne príznaky poukazujúce na ťažšiu akútnu reakciu na stres, taká ktorá by mohla ovplyvniť rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť, neboli popisované (napr. stav ustrnutia so zúženým vedomím a pozornosťou, neschopnosť chápať podnety, dezorientácia, stiahnutie sa, odklon od situácie a prostredia v rozsahu až disociatívneho stuporu, agitácia, hyperaktivita, úteková reakcia, fúga, následná čiastočná alebo úplná strata spomienok a podobne). Znalecká organizácia vychádza z vlastného klinického psychiatrického vyšetrenia, z údajov zdravotnej dokumentácie a listinných dokumentov (súdneho spisu), ktoré boli predložené a v žiadnom prípade nemá právo hodnotiť validitu predložených dokumentov, vyjadrovať sa k pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení jednotlivých účastníkov konania a robiť právne závery. To znamená, že znalecká organizácia nevie či sa pán S. podieľal alebo nepodieľal na údajnej krádeži, prípadne či mal o nej vedomosť alebo nemal vedomosť. Rovnako znalecká organizácia nevie ako presne prebiehalo uvedené jednanie, teda či bol alebo nebol na pána Z. S. vyvíjaný nátlak, akým spôsobom, prípadne do akej miery, či mu bolo alebo nebolo hrozené stratou zamestnania, koľko času mal na preštudovanie sporného dokumentu, či bol pred ním prezentovaný, že sa malo jednať o dočasnú dohodu... .

Čo sa týka akútnej reakcie na stres, na strane 46 znaleckého posudku sa uvádza, že je to prechodná porucha, ktorá vzniká u jedinca bez akejkoľvek zjavnej duševnej poruchy ako odpoveď na výnimočný fyzický alebo duševný stres, a ktorá obvykle odznieva počas niekoľkých hodín alebo dní. Stresorom môže byť zdrviaci traumatický zážitok... alebo neobvyklá náhla a ohrozujúca zmena v sociálnom prostredí alebo medziľudských vzťahoch jednotlivca. Individuálna zraniteľnosť a schopnosť zvládať stres ovplyvňujú výskyt a závažnosť akútnych reakcií na stres. Typické symptómy zahrňujú úvodný stav ustrnutia so zúženým vedomím a pozornosťou neschopnosť chápať podnety a dezorientáciu. Na tento stav môže ďalej nadväzovať ďalšie stiahnutie sa alebo agitácia a hyperaktivita - úteková reakcia alebo fúga. Symptómy sa objavujú obvykle behom niekoľkých minút po dopade stresujúceho podnetu alebo udalosti a miznú behom 2 - 3 dní, často behom niekoľkých hodín, v tých prípadoch kedy je možné opustiť stresujúce prostredie. Na toto obdobie môže byť čiastočná alebo úplná amnézia (strata pamäti). Akútna reakcia na stres sa klasifikuje ako ľahká, stredne ťažká, alebo ťažká. Pri ľahkých formách musia byť prítomné príznaky generalizovanej úzkosti, na ťažšie formy poukazujú okrem príznakov generalizovanej úzkosti aj ďalšie príznaky ako vyhýbanie sa očakávanej sociálnej interakcii, zúženie pozornosti, zjavná dezorientácia, zlosť alebo verbálna agresivita, zúfalstvo a beznádej, neprimeraná alebo bezúčelová aktivita, neovládateľný a prehnatý smútok.

Zároveň konštatujú, že pán M., dovtedy duševne zdravý s nadpriemernou toleranciou záťaže a frustrácie, dlhoročne zamestnaný u jedného zamestnávateľa bol v inkriminovanom období náhle a nepredvídateľne obvinený v súvislosti s krádežou na pracovisku s možnosťou straty zamestnania, následkom čoho u neho došlo k rozvoju ľahkej až stredne ťažkej akútnej reakcie na stres s nárastom vnútorného emočného napätia s vegetatívnymi príznakmi. V takomto prípade je rozvoj stresovej reakcie tohto typu zrozumiteľný a typický. Akútna reakcia na stres následne v priebehu niekoľkých desiatok minút odznela. Schopnosť rozpoznať svoje konanie a následky bola u pána S. v inkriminovanom období zachovaná v plnej miere,

jeho schopnosť toto svoje konanie ovládnuť bola v dôsledku vnútorného emočného napätia pri akútnej reakcii na stres znížená v malej (nepodstatnej, forenzne nevýznamnej) miere.

Pri ťažkých akútnych stresových reakciách môže dôjsť aj k zásadnému ovplyvneniu schopnosti rozpoznať svoje konanie, prípadne toto svoje konanie ovládnuť, avšak takúto duševnú poruchu jednak pri absentujúcom akomkoľvek objektívnom koreláte, ale aj na základe dostupných subjektívnych údajov od pána S. nemožno potvrdiť.

9. Vzhľadom na tú skutočnosť, že s uvedeným znaleckým posudkom nesúhlasila právna zástupkyňa žalobcu súd uznesením dal urobiť doplnok k znaleckému posudku, ktorý je na č. I. 400 a z ktorého má vyplynúť, že z akého dôvodu sa druhý znalecký posudok v rámci tohto konania diametrálne líšil od znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou S. Z. G..

V rámci tohto dopĺňajúceho znaleckého posudku uviedli, že znalecká organizácia môže vychádzať iba z údajov v zdravotnej dokumentácii a listinných dôkazov, ktoré jej boli predložené a nemá právo hodnotiť validitu predložených dôkazov. Poukázali na to, že znalkyňa S. Z. G. u Z. S. v inkriminovanom čase konštatuje psychický automatizmus, ktorý trval časovo krátku dobu (30 - 45 minút). K tomuto uvádzajú, že nevyhnutným predpokladom psychického automatizmu je porucha vedomia, ktorú sme našim znaleckým vyšetrením v inkriminovanom čase vylúčili.

Znalkyňa konštatuje paralyzáciu racionálnej zložky uvažovania a zvýšené sugestibilné konanie. K tomuto uviedli, že táto skutočnosť sa nepotvrdila z dôvodu, že ukončenie pracovného pomeru dohodou je racionálnou voľbou oproti ukončeniu pracovného pomeru výpoveďou z dôvodu vážneho porušenia pracovnej disciplíny u Z. S..

Čo sa týka konštatovania znalkyňou S. Z. G., že správanie Z. S. hodnotí ako akútnu reakciu na stres, v dôsledku ktorej boli narušené jeho rozpoznávacie ako i ovládacie zložky, znalecká organizácia poukazuje na to, že pri ťažkých akútnych reakciách na stres môže dôjsť aj k zásadnému ovplyvneniu schopnosti rozpoznať konanie, prípadne toto svoje konanie ovládnuť... avšak okrem tohto v znaleckom posudku na stranách 46 a 47, takisto ako aj znalkyňa S. Z. G. vo svojom posudku, uvádzame, že akútna reakcia na stres zahŕňa úvodný stav „ustrnutia“ so zúženým vedomím a pozornosťou, neschopnosť chápať podnety a dezorientáciu. Na tento stav môže ďalej nadväzovať ďalšie stiahnutie sa (odklon od situácie a prostredia v rozsahu až disociatívneho stuporu) alebo agitácie a hyperaktivity - úteková reakcia alebo fúga. Na toto obdobie môže byť čiastočná alebo úplná amnézia (strata pamäti). Príznaky ťažkej akútnej reakcie na stres sme v inkriminovanom čase (jednak pri absentujúcom akomkoľvek objektívnom koreláte, ale aj na základe dostupných subjektívnych údajov od samotného pána S.) u pána Z. S. nezistili. Zistili sme príznaky ľahkej, maximálne stredne ťažkej reakcie na stres so zhodným konštatovaním kolektívu znalcov, že schopnosť pána S. rozpoznať svoje konanie a jeho následky bola v inkriminovanom čase zachovaná v plnej miere a jeho schopnosť toto svoje konanie ovládnuť v dôsledku vnútorného emočného napätia pri akútnej reakcii na stres bola znížená v malej (nepodstatnej, forenzne nevýznamnej) miere. Teda Z. S. ku dňu 27. 07. 2010 netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by ho robila neschopným na uzavretie tejto dohody.

Zároveň vylučujú, že by vážne telesné ochorenie (pre ktoré je pán S. aktuálne invalidizovaný) bolo následkom prežitého stresu v inkriminovanom čase.

Taktiež poukazujú na to, že znalkyňa S. Z. G. tiež konštatuje, že u Z. S. sa jednalo o nepredvídanú psychotraumu s ohrozením jeho morálneho postavenia, a že podpísanie predmetnej dohody bolo umocňované aj naznačovaním daného konania ostatnými účastníkmi predmetného rokovania, ktorí pána Z. S. usmerňovali v tom, aby dohodu podpísal. K tomuto poukazujú, že znalecká organizácia z uvedených konštatovaní nevychádzala, nakoľko podľa ich názoru sa už jedná o hodnotenie dôkazov, čo nie je v kompetencii znalca (či medicíny), ale zostáva otázkou právnou.

V našom posudku vychádzame len z jednoznačne medicínskych skutočností, tak ako sú sumarizované na stranách 44 - 46. Konštatujú, že predmetná dohoda nebola uzavretá pod vplyvom vážnej prechodnej duševnej poruchy.

10. Podľa § 77 zákona č. 311/2001 Z. z. (Zákoník práce) neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

11. Súd na vyššie uvedené zákonné ustanovenie poukazuje z toho dôvodu, že právna zástupkyňa žalobcu sa vo svojich, tak písomných ako aj ústnych vyjadreniach vyjadrovala k otázkam neplatnosti skončenia pracovného pomeru s tým, že súd poukazuje na to, že v tomto konaní nejde o konanie

o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ale žalobca sa okrem iného náhrady mzdy domáhal, aby súd vydal rozsudok „určuje sa, že Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 07. 2010 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade je neplatná“. Taktiež túto skutočnosť zdôraznil aj krajský súd v zrušujúcom uznesení na strane 3 odstavec 3, kde doslovne uvádzal, že nie je predmetom konania otázka či pracovný pomer medzi účastníkmi skončil. Nemožno teda skúmať otázku či došlo v dôsledku prejavu vôle obidvoch strán k rozviazaniu pracovného pomeru aj v dôsledku iného konania, než podpísaním namietanej dohody. Predmetom konania je platnosť či neplatnosť namietanej dohody o rozviazaní pracovného pomeru. Na uvedené súd teda poukazuje z toho dôvodu, že tie vyjadrenia ako aj dôkazy, ktoré by sa týkali neplatnosti skončenia pracovného pomeru ako aj nároky z nich, na čo súd poukazuje, že týmto nárokom by malo byť aj doplatenie mzdy žalobcovi, súd nebude poukazovať, pretože predmetom tohto konania nie je otázka neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ale otázka či Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 27. 07. 2010 je platným právnym úkonom alebo nie. Zo žiadneho podania právnej zástupkyne žalobcu nevyplývalo, že by žiadali zmeniť návrh resp. rozšíriť o nový petít, že došlo k neplatnému skončeniu pracovného pomeru. K uvedenému však súd poukazuje na to, že právna zástupkyňa žalobcu vzhľadom aj na § 77 Zákonníka práce si je samozrejme vedomá tej skutočnosti, že uvedenú neplatnosť skončenia pracovného pomeru je možné uplatniť najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť, pričom ide o prekluzívnu lehotu a v prípade, ak sa v tejto lehote neuplatní takýto návrh súd má za to, že došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru a to aj vtedy, keby právny úkon smerujúci ku skončeniu pracovného pomeru nebol platným právnym úkonom (2Cdon 475/96, NS zo dňa 19. 03. 1997). Z tohto teda vyplýva, že samotné skončenie pracovného pomeru je samozrejme platné po uplynutí dvoch mesiacov odkedy malo dôjsť k skončeniu pracovného pomeru.

12. Súd z vyjadrenia svedka Ing. Z. Y., riaditeľa odštepného závodu žalovaného v Žiari nad Hronom vykonaného na pojednávaní dňa 15. 05. 2013 zistil, že skončenie pracovného pomeru súviselo s tým, že druhý vodič tankoval do vozidla autobusu ako aj do bandasiiek pohonne hmoty, pričom žalobca sedel v tom čase v tomto autobuse, s tým s druhým vodičom bol pracovný pomer tiež ukončený dohodou. Čo sa týka žalobcu, tento bol predvolaný, pričom sme mu povedali ako vidíme túto situáciu a ako chceme postupovať. Bola mu ponúknutá možnosť, že buď skončí pracovný pomer dohodou resp. mu bude daná výpoveď aj s popisáním skutkového stavu z dôvodu, z ktorého by mal byť pracovný pomer skončený výpoveďou. V prípade takýchto udalostí nikdy nejedná s takýmto pracovníkom sám a tak ako aj pri iných jednaniach aj tu bola pani I., ktorá je mojou zástupkyňou. Vo veci správania sa žalobcu nepostrehol nejaké vybočovanie z hľadiska morálneho. Žalobca podpísal túto dohodu a potom išiel vykonávať prácu šoféra. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu, že prečo skončili pracovný pomer dohodou, keďže išlo o podozrenie z krádeže pohonných hmôt a mohlo dôjsť ku skončeniu pracovného pomeru iným spôsobom, poukázal na to, že toto robia v prospech toho s kým končia pracovný pomer, aby nemal v prípade skončenia pracovného pomeru uvedené dôvody, pre ktoré odišiel, teda napr., že kradol, aby v prípade ak je potrebné od nás nejaké vyjadrenie ak skončil pracovný pomer, tak dáme, že skončil pracovný pomer dohodou. Návrh dohody vypracoval žalovaný. Toto je vypracované ich spoločnosťou. Uvedená dohoda bola asi podpísaná doobeda, pričom táto sa podpisovala viac ako 30 minút, pretože každý je oprávnený sa brániť. K nejakému zvýšeniu hlasu alebo slovnej potýčke medzi prítomnými asi nedošlo, keďže sa chceli slušne dohodnúť. Počas rokovania sa mohla stať taká vec, že niekto z miestnosti vyšiel, aby pani P. povedal, že do tejto dohody je potrebné dopísať určité údaje ako napr. deň skončenia pracovného pomeru. Nespomína si, že by ho žalobca žiadal o vydanie rovnopisu dohody a keby aj, nevie na čo by mu bolo, keďže to ešte nebolo podpísané druhou stranou. Na otázku či žalobca javil známky stresu, nervozity, či sa potil alebo mal neobvyklé správanie uviedol, že nič také si nevšimol s tým, že pod takýmto stresom sú vtedy oni, keď je potreba zavolať takéhoto zamestnanca k takémuto rokovaniu. Podpisovanie takýchto dohôd cez pracovnú dobu robia aj s inými pracovníkmi, je to predovšetkým preto, aby ich nemuseli ťahať v čase ich pracovného voľna. Na otázku prečo na neho pani I. viac kričala ako rozprávala uviedol, že nie si je vedomý tohto, že by ona kričala. Podľa neho nie je pravda, že nútil žalobcu podpísať túto dohodu. Žalobca je slobodný človek, mal povedať, že ju nepodpíše a odísť. Taktiež uviedol, že nie je pravda, že mu povedal, že si už viac do autobusu nesadnem, veď aj ten druhý zamestnanec išiel ďalej pracovať ako vodič. Keby to tak nebolo tak im dám nejakú inú prácu na dvore. Dohodu mu dávali podpísať z toho dôvodu, že nechceli, aby bol pracovný pomer skončený výpoveďou pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, aby si žalobca mohol nájsť ľahšie robotu. Vo veci postoja žalobcu, keď ho obvinili z podozrenia z krádeže motorovej nafty svedok uviedol, že tento sa isto bránil, avšak bola mu daná možnosť podpísať dohodu resp., že mu dajú skončenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

13. Svedok Z. P. uviedla, že žalobcu pozná z dôvodu, že je u nich zamestnaný. Čo sa týka tejto veci pamätá sa, že bol za ňou riaditeľ závodu, aby napísala dohodu o skončení pracovného pomeru. Napísala túto dohodu, išla do miestnosti, pričom v tejto bola pani vedúca teda I. a odovzdala túto dohodu, o viac sa nestarala. Na otázku aká bola v miestnosti atmosféra, či nebolo nejaké neštandardné správanie účastníkov uviedla, že nič také si nevšimla, len prišla, odovzdala túto dohodu a odišla von. Nepamätá si či dvere boli otvorené alebo zatvorené, ona má zvyk zatvárať dvere. Jej miestnosť, kde pracuje je vedľa miestnosti riaditeľa. Nepostrehla či bolo počuť z vedľajšej miestnosti nejaký zvýšený hlas. Na žalobcovi po skončení rokovania, ktorého videla nezbadala nič mimoriadne, normálne odišiel. Nepamätá si či žalobcovi podávala vodu.

14. Svedkyňa Q. I. uviedla, e v rámci tohto prípadu v ten deň skončili pracovný pomer s dvoma zamestnancami, pričom žalobca bol v poradí v rámci skončenia pracovného pomeru dohodu druhý. V prípadoch krádeže pohonných hmôt, teda porušenia pracovnej disciplíny štandardne končíme pracovný pomer týmto spôsobom - najprv dohodou a v prípade, ak nedôjde k dohode tak dáme výpoveď, kde už musíme uviesť aj konkrétny dôvod. Robia to z dôvodu, že každý má právo na prácu a aby sa uvedený dôvod potom nemusel uvádzať do skončenia pracovného pomeru. Pri rokovaní o skončení pracovného pomeru bola ona a riaditeľ Y. a žalobca. Pri skončeníach v rámci takýchto udalostí som vždy ja ešte s niekým od zamestnávateľa, teda s pánom riaditeľom. Vo veci správania sa žalobcu, tento ako sa dozvedel, že bolo natočené video bol rozrušený, resp. prekvapený s tým, že jeho prekvapenie vychádzalo z toho, že mu bolo oznámené, že už u nás ďalej pracovať nebude. Ďalej už došlo len k tej skutočnosti, že sa dohadovalo akým spôsobom sa skončí pracovný pomer, teda či dohodu alebo výpoveďou a ešte k akému dátumu. Čo sa týka rozrušenia spomínala, ide o také rozrušenie ako napr. môžem mať aj ja teraz z toho dôvodu, že ja som tu na súde prvýkrát. Keď my oznamujeme nejakému pracovníkovi takúto skutočnosť tak samozrejme, že to nejakým spôsobom príjme a keďže toto robíme väčšinou počas ich pracovnej doby, keď vykonávajú prácu šoférov, tak sa ich vždy aj spýtame či chcú pokračovať v službe, resp. nie. Aj pán S. povedal, že chce pokračovať v službe a teda ísť jazdiť na autobus, potom odišiel. Žalobca bol oboznámený s dôvodom, pre ktorý má skončiť pracovný pomer riaditeľom, ktorý mu oznámil, že aká sa stala udalosť a že toto vieme z kamerového systému. Žalobca tvrdil, že on nekradol, pričom v našom závode bolo podozrenie, že dochádza ku krádeži pohonných hmôt a dochádzalo to tým spôsobom, že keď niekto neoprávnene čerpal pohonné látky mal tam aj druhú osobu, ktorá sedela vzadu v autobuse a táto dávala pozor či niekto z budovy nejde na kontrolu. Tak som to pochopila, že keby som ja vyšla z budovy a prišla k autobusu, tak ten druhý, ktorý dával pozor v autobuse mohol upozorniť toho šoféra, že niekto ide. Nevedela povedať či sa pána H. pýtali na tieto skutočnosti, avšak kamerou mali potvrdené, že keď pán H. bral pohonné látky tak na kamere bolo, že v autobuse sedel žalobca. Čo sa týka dĺžky rokovania, toto trvalo približne asi pol hodinu, možno o niečo viac. Vzhľadom na skutočnosť aká vec sa prerokovávala nemohla byť v rámci rokovania nejaká priateľská atmosféra, avšak nebola tam ani nejaká atmosféra, že on musí niečo podpísať, pretože nikto nemusí podpísať dohodu. Čo sa týka otázky, že či zvyšovala hlas alebo či niekto kričal uviedla, že ona celkovo hovorí hlasnejšie ako iné osoby, ako napr. pán riaditeľ. V rámci uvedeného rokovania nedošlo k žiadnemu kriku. Je možné, že hlasnejšie hovorila. Keby bol žalobca rozrušený tak by sa ho nespýtala či ide znovu jazdiť, pretože by ho nepustila za volant, teda nebol rozrušený. Nie si je vedomá, že by žalobcu nútili podpísať túto dohodu.

15. Súd z písomných vyjadrení právnej zástupkyne žalobcu zistil, že podaním doručeným súdu dňa 11. 10. 2012 poukazuje na to, že sa domáha neplatnosti skončenia pracovného pomeru, pričom dôvodom neplatnosti právneho úkonu je skončenie pracovného pomeru z dôvodu neplatnej dohody o skončení pracovného pomeru. Zároveň poukazuje na § 77 Zákonníka práce a § 80 písm. c) O. s. p. s tým, že sa zaoberá otázkou, že v týchto prípadoch neprichádza do úvahy skúmanie naliehavého právneho záujmu. K tomuto súd už predtým poukázal, že predmetom konania nie je žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, ale žaloba o neplatnosť dohody uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným o skončení pracovného pomeru. Ďalej poukazujú v predmetnom vyjadrení na tú skutočnosť, že z akého dôvodu a v akej výške si uplatňuje náhradu mzdy, čo tiež súd nebude podrobnejšie rozoberať, nakoľko v tých prípadoch kedy sa žaluje takáto neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru nejedná sa o nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru (§ 77 Zákonník práce).

Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24. 02. 2014 poukazuje na to, že podľa nich uvedený znalecký posudok vypracovaný K. I. G. je správny a podľa nich v čase vykonania právneho úkonu (podpisu spornej dohody o skončení pracovného pomeru dňa 27. 07. 2010) u žalobcu absentuje podstatná

náležitost' právneho úkonu majúca zásadný vplyv pre posudzovanie vadnosti právneho úkonu resp. jeho neplatnosti a to náležitosť v pomere k vôli a prejavu. Právny úkon musí byť urobený slobodne a k prejavu vôle bol účastník prinútený určitými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto nedošlo. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že pokiaľ ide o uzavretie dohody o skončení pracovného pomeru nie sú splnené zákonné podmienky podľa § 37 ods. 1. Nedostatkom slobody vôle je postihnutý aj právny úkon, ktorý urobil konajúci v stave tiesni (podľa § 49 Občianskeho zákonníka), ktorým sa podľa ustálení judikatúry rozumie nielen objektívny hospodársky alebo sociálny stav, ale aj psychický stav slobody a má právo odstúpiť od dohody. Nie je možné opomenúť, že daný stav žalobcu bol vyvolaný pôsobením ďalšej osoby, resp. ďalších osôb konajúcich za zamestnávateľa na vôľu žalobcu.

V rámci vyjadrenia doručeného súdu dňa 28. 04. 2014 poukazujú na to, že žalovaný nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by vyvrátil alebo minimálne spochybnil odborné znalecké závery obsiahnuté v znaleckom posudku vypracovanom S.. Z. G.. Ustanovenie § 127 ods. 2 O. s. p. umožňuje podrobiť znalecký posudok kontrolnému skúmaniu len za predpokladu existencie rozporov alebo pochybností o vecnej správnosti odborných záverov znalca. Podľa nich v prejednávanej veci neboli doposiaľ spochybnené odborné znalecké závery S.. Z. G. a rovnako neboli preukázané skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybnosti o nezáujatosti znalca.

V zmysle písomného vyjadrenia doručeného súdu dňa 28. 01. 2015, ktorým sa vyjadrovala k znaleckému posudku vypracovanému spoločnosťou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s. r. o. poukazuje na to, že tento znalecký posudok je v absolútnom protiklade k záverom znaleckého dokazovania vykonaného S.. G. bez toho, aby toto bolo riadne odôvodnené z akého dôvodu boli odborné zistenia skôr ustanovenej znalkyne považované za nesprávne, neodborné alebo nedostatočné. Na základe tohto namieta presvedčivosť odborných znaleckých záverov obsiahnutých v znaleckom posudku. Zároveň opätovne poukazuje na to, že dohoda o skončení pracovného pomeru nebola uzatvorená zo strany zamestnanca a zamestnávateľa v mieste a v čase ako je na nej uvádzané. Podľa nich z právneho posúdenia veci možno prejav vôle vyhodnotiť len ako návrh na uzatvorenie zmluvy - teda návrh dohody o skončení pracovného pomeru v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka. Tento návrh bol následne predložený príslušnému orgánu zamestnávateľa na rozhodnutie o prijatí alebo odmietnutí návrhu. V zmysle § 43a ods. 2 a 3 v spojení s § 43b ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka žalobca zrušil návrh na uzatvorenie zmluvy písomným podaním datovaným dňa 16. 08. 2010 doručeným žalovanému dňa 24. 08. 2010 a písomným podaním datovaným dňa 24. 08. 2010, keď oznámil žalovanému ako zamestnávateľovi, že berie svoj návrh na uzavretie zmluvy v celom rozsahu späť, t. z. návrh odvoláva a trvá na ďalšom zamestnávaní. Podľa samotného obsahu návrhu je zrejmé, že tento pôsobí vo vzťahu k svojmu adresátovi od doby, keď mu došiel. Deň 31. 08. 2010 bol navrhnutý ako deň skončenia pracovného pomeru. Z uvedeného je možné konštatovať, že žalobca v čase pôsobenia návrhu a zároveň skôr ako žalovaný dostal prijatie návrhu odvolal svoj návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a ods. 3 alebo § 43b ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka.

Súd z písomného podania doručeného dňa 14. 08. 2015 zistil, že právna zástupkyňa žalobcu navrhuje, aby bol vykonaný kontrolný znalecký posudok kontrolného znaleckého posudku vypracovaného spoločnosťou forensic.sk - Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. s tým, že kontrolný znalecký posudok vypracuje súdnoznalecký inštitút - Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice v Prahe.

16. Súd z vyjadrení žalobcu na pojednávaní zistil, že tento v súčasnosti od 01. 09. 2011 je na čiastočnom invalidnom dôchodku, pričom bol na komisii na Sociálnej poisťovni s tým, že približne od januára je uznaný za plného invalida a bol mu aj spiatočne doplatený invalidný dôchodok. Uvedenú dohodu, ktorá mu bola predložená na podpis túto podpisoval za účasti pána L., ktorý je riaditeľom pobočky a za účasti pani I.. Bolo mu uvedené, že ide len o dočasnú dohodu, ktorá sa po mesiaci zruší. Na podpis mal asi iba jednu hodinu, odstavil autobus a pani H. mu povedala, že sa má zastaviť alebo ísť do kancelárie riaditeľa. Po podpísaní dohody táto išla do sídla závodu do Zvolena, pričom on 27. 08. tam išiel a odniesol list - odstúpenie od tejto dohody.

17. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaniach uviedla, že dôvodom skočenia pracovného pomeru alebo podnetom malo byť podozrenie o tom, že zamestnanec uskutočnil krádež motorovej nafty z autobusu. On nemal záujem na skončení pracovného pomeru a dohoda o skončení pracovného pomeru, tak ako bola predložená žalovaným bola pre neho nevýhodná, nakoľko obchádza nároky pri skončení pracovného pomeru výpoveďou, nároky z odstupného. Túto dohodu on uzatvára v tiesni pod tlakom situácie o obvinení z krádeže nafty a bol v podstate v takom psychickom stave, že nedokázal dostatočne rozlíšiť vplyv a význam tohto svojho správania. Predložená dohoda, nakoľko nebola uzatvorená aj zo

strany zamestnávateľa v mieste a čase ako je datovaná možno považovať za návrh na uzavretie zmluvy, teda dohody o skončení pracovného pomeru. Tento návrh bol následne zamestnávateľom odoslaný príslušnému rozhodnutiu orgánu zamestnávateľa, kde žalobca písomným podaním zo dňa 24. 08. oznámil zamestnávateľovi, že berie tento svoj návrh na uzavretie dohody, teda dohody o skončení pracovného pomeru v celom rozsahu späť. Tento doklad bol zamestnávateľovi doručený osobne aj poštovou prepravou. Z tohto trváme, že pokiaľ by aj súd určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru je platným právnym úkonom v čase, keď pôsobil návrh vo vzťahu k svojmu adresátovi došlo k odvolaniu tohto návrhu a teda takáto dohoda nemôže byť platná a účinná v čase, keď už bol návrh neúčinný. Čo sa týka preukázania zdravotného stavu a psychických následkov, ktoré utrpel žalobca predkladá lekársku správu. Vo veci okolností, za ktorých bola dohoda uzatvorená poukazuje na to, že táto bola vypracovaná a predložená zamestnávateľom a zamestnanec nemal možnosť zmeniť obsah dohody. Podľa nich uzatvorená dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatná, tak ako sa už predtým vyjadrili s tým, že zároveň poukazujú na to, že podľa nich došlo aj k odstúpeniu tejto dohody.

18. Súd z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaniach zistil, že podľa nich nie je tu záujem na určení takéhoto vyslovenia neplatnosti právneho úkonu z dôvodu, že žalobca je už v súčasnosti na plnom invalidnom dôchodku a preto aj vyslovením neplatnosti alebo platnosti sa jeho situácia nijakým spôsobom nezmení. Zároveň poukazujú na to, že tvrdenia o tom, že pán Y. ako riaditeľ, resp. F. I. na neho naliehali, tak toto popierajú. Na pojednávaní dňa 22. 01. 2014 uviedla, že skutočností uvedených znalkyňou G. o tom, že žalobca sa začal liečiť v krátkej dobe po dohode o skončení pracovného pomeru, na ktoré znalkyňa poukazuje, od tohto prešlo viac ako jeden a pol až dva mesiace a nejde o nejakú krátku časovú následnosť. V uvedenom závere psychologického vyšetrenia sa uvádza, že je spôsobilý viesť motorové vozidlo. Poukazujú na to, že mohol v zmysle zákona č. 8/2009 absolvovať žalobca testy a psychologické vyšetrenia. Teda ak Dr. H., ktorá mu vydala takéto vyjadrenie, že je schopný viesť motorové vozidlo vyšetrovaný bol schopný znášať stres a iné takéto situácie. V záverečnej reči uviedla, že podľa nich uvedená dohoda o skončení pracovného pomeru je platná a žiadajú návrh v celom rozsahu zamietnuť.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. (ďalej len Zákonník práce) tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

20. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. Podľa § 60 ods. 1 Zákonníka práce ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom.

22. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

23. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

25. Podľa § 43a ods. 3 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

26. Podľa § 43b ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka návrh, aj keď je neodvolateľný, zaniká uplynutím lehoty, ktorá v ňom bola určená na prijatie.

27. Podľa § 43b ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka návrh, aj keď je neodvolateľný, zaniká uplynutím primeranej doby s prihliadnutím na povahu navrhovanej zmluvy a na rýchlosť prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil pre zaslanie návrhu.

28. Podľa § 43b ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka návrh, aj keď je neodvolateľný, zaniká dôjdením prejavu o odmietnutí návrhu navrhovateľovi.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Predovšetkým v predmetnom konaní sa súd musel vysporiadať s tým, že nakoľko neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru súd neposúdil ako neplatný z dôvodu, ktorý bol pôvodne v žalobe namietaný a to, že to nepodpísali všetci členovia predstavenstva, tak ako to vyžaduje zákon, potom žalobca začal namietat tú skutočnosť, že v čase uvedeného úkonu bol v zlom psychickom stave, nevedel si dôsledky svojho konania, taktiež, že uvedená dohoda bola z jeho strany podpísaná v tiesni, ktorú vyvolali zamestnanci žalovaného a to v rámci jednaní pri podpísaní tejto dohody, pričom sa malo jednať o riaditeľa závodu F. Z. Y. a Q.W., ktorá bola v tom čase zástupkyňou riaditeľa. Taktiež sa súd musel vysporiadať aj s námietkou, ktorá bola vznesená v zmysle písomného podania právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 28. 01. 2015 v tom zmysle, že žalovaný svojim písomným podaním zo dňa 16. 08. 2011 doručeným žalovanému 24. 08. 2011 oznámil žalovanému, že berie svoj návrh na uzatvorenie zmluvy v celom rozsahu späť t. z., že tento návrh odvoláva.

30. Čo sa týka poukazovania na tú skutočnosť, že podľa žalobcu nedošlo k uzatvoreniu dohody o skončení pracovného pomeru z dôvodu poukazujúceho na § 43a ods. 3 a § 43b ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že žalovaný uvedený návrh na uzatvorenie zmluvy (dohody o skončení pracovného pomeru) odvolal späť skôr ako mu bola táto dohoda doručená a že preto k tomuto nedošlo, súd poukazuje na tú skutočnosť, že zo strany žalobcu v rámci tejto skutočnosti neboli produkované žiadne dôkazy.

Právna zástupkyňa zrejme poukazovala na dôkaz (č. I. 11) s tým, že doslovne sa v tomto liste adresovanom žalobcom žalovanému zo dňa 6. 08. 2010 uvádza: „oznámenie o neplatnosti právneho úkonu. Z dôvodu, že dodnes ste mi nedali kópiu môjho písomného úkonu, ktorý som spravil pod hrozbou straty zamestnania týmto vám oznamujem, že na základe § 17 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. a s poukazom na § 1 ods. 4 a § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. je tento právny úkon neplatný od samého počiatku“. Súd na základe tohto listu teda žiadnym spôsobom nemal preukázať, že došlo zo strany žalobcu k odstúpeniu alebo k odvolaniu návrhu na uzatvorenie zmluvy. V tomto liste sa ani jedným slovom nespomína tá skutočnosť, že by žalobca odstupoval od tejto zmluvy resp. odvolával tento návrh. Uvedené paragrafy a to § 17 ods. 1 Zákonníka práce, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepoukazujú na odstúpenie od zmluvy resp. neprijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale skôr sa zaoberajú tým, že právny úkon je neplatný ak sa zamestnanec vopred vzdáva svojich práv. Z tohto teda podania nie je možné vyhodnotiť, že by nedošlo k uzatvoreniu dohody o skončení pracovného pomeru z dôvodu neprijatia návrhu resp. odstúpenia od zmluvy. Čo sa týka ďalších dôkazov, na ktoré poukazovala vo veci možnosti odstúpenia od zmluvy resp. neprijatia návrhu je možné, že právna zástupkyňa poukazovala a myslela aj na listinný dôkaz (č. I. 12 resp. č. I. 10) s tým, že súd čo sa týka týchto listinných dôkazov adresovaných žalobcom spoločnosti SAD Zvolen a.s. v tomto prípade spoločnosť SAD Zvolen a.s. neuzatvorila so žalobcom dohodu o skončení pracovného pomeru a teda list nebol adresovaný subjektu Slovenská autobusová doprava, akciová spoločnosť Zvolen, t. j. v súčasnosti označeného ako žalovaný.

31. Vo veci námietok žalobcu, že uvedená zmluva z jeho strany nebola uzatvorená slobodne a bola uzatvorená v tiesni, na čo poukazuje vo svojich vyjadreniach, že bol na neho pri uzatvorení vyvíjaný nátlak, takéto tvrdenie sa z vykonaných dôkazov nepotvrdilo. Nepotvrdila sa tá skutočnosť, že by žalobcovi bola prstom hrozila svedkyňa Q. I. a že by na neho kričala a tiež ani tá skutočnosť, že by sa mu vyhrážali nejakým iným spôsobom a postihom ak uvedenú dohodu nepodpíše.

32. Práve naopak zo svedeckých výpovedí, tak riaditeľa závodu F. Z. Y., sekretárky Z. P., ako aj zástupcu riaditeľa Q. I. vyplynulo, že uvedené jednanie ohľadom podpísania tejto dohody prebiehalo normálne a uvedená dohoda bola podpísaná práve z dôvodu, aby žalobca sa mohol v prípade skončenia pracovného pomeru ľahšie zamestnať. Jasne bolo prezentované, že žalobca dostal na výber či podpíše predmetnú dohodu o skončení pracovného pomeru, resp. či s ním skončia pracovný pomer výpoveďou, kde teda, aj podľa zákona, musí byť napísaný dôvod výpovede, čo by mu potom mohlo sťažiť ďalšie prípadné uchádzanie sa o zamestnanie. Z preukázania týchto skutočností je potom aj samotné konanie žalobcu logickejšie ak si vybral možnosť uzatvorenia dohody o skončení pracovného pomeru ako skončenie pracovného pomeru, buď výpoveďou alebo okamžitým skončením pracovného pomeru. Čo sa týka poukazovania na rozrušenie a to, že žalobca mal byť v zlej psychickej situácii svedkovia poukázali na

to, že z ich strany sa tak táto situácia nejavila tak ako to tvrdí žalobca, ba práve naopak a to aj z toho dôvodu, že pokiaľ by na žalobcovi zbadali, že je v zlom psychickom stave neboli by ho poslali ďalej vykonávať prácu ako šoféra autobusu, ale boli by ho nechali na pracovisku s tým, že by ho dali do dielne, resp. niekde inde, kde by v prípade aj horšieho psychického stavu nemohlo dôjsť k ohrozeniu jeho života resp. života cestujúcich, ktorých potom on naďalej rozvážal.

33. V rámci posúdenia námietky žalobcu, že v čase podpísania dohody nemohol rozpoznať následky svojho konania a význam takejto dohody, súd tu poukazuje na to, že boli vypracované dva znalecké posudky, jednak znalkyňou S.. Z. G. a potom znaleckým ústavom forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s. r. o. Súd zo záverov znaleckého posudku vypracovaného S.. Z. G. zistil, že táto, tak ako je to uvedené v bode 6 odstavec 2 rozsudku žalobca nebol schopný v dôsledku psychického šoku dostatočne rozpoznať význam a súvisiace následky dokumentu (uzatvorenej dohody o skončení pracovného pomeru). Poukázala na to, že u žalobcu išlo o náhle vzniknutú nepredvídateľnú psychotraumu, psychický šok, keď jeho myslenie i konanie bolo ovplyvnené masívnym nárastom emočného stresogénneho náboja, ktoré viedlo k prchavej paralyzácii jeho racionálnej zložky uvažovania. Správanie žalobcu v čase podpísania dohody hodnotí tak, že jeho rozpoznávacie ako aj ovládacie zložky konania boli významnou mierou (blížiacie sa k hranici) narušené. Zároveň súd však zo znaleckého posudku vykonaného znaleckým ústavom forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s. r. o. zistil, že títo tvrdili opačnú skutočnosť a to, že žalobca bol schopný dostatočne rozpoznať význam a súvisiace následky predmetného dokumentu (dohody o skončení pracovného pomeru). Poukazujú na to, že znalec môže vychádzať pri znaleckom posudku len z tých skutočností, ktoré sa nachádzajú v spise a ktoré boli v rámci vypracovávania znaleckého posudku preukázané. Nemôžu hodnotiť vierohodnosť jednotlivých dôkazov, ale ani vychádzať z nejakých domnienok a iných skutočností. Podľa nich k dispozícii nie sú žiadne objektívne údaje, priamo alebo nepriamo poukazujúce na forenzne významné poruchy psychických funkcií u žalobcu a teda počas inkriminovaného obdobia bol pán S. orientovaný v situácii, jeho spomienky dejovú líniu inkriminovaných udalostí sú zachované, nedošlo k narušeniu kvality vedomia. Čo sa týka toho prečo majú za to, že v čase podpisovania predmetnej dohody bol žalobca schopný ovládať svoje konanie a rozpoznať následky uvedenej dohody od strany 46 znaleckého posudku sa uvádza, že akútna reakcia na stres je prechodná porucha, ktorá vzniká u jedinca bez akejkoľvek zjavnej duševnej poruchy ako odpoveď na výnimočný fyzický alebo duševný stres a ktorá obvykle odznieva počas niekoľkých hodín. Presne takisto definíciu akútnej reakcie na stres (MKCH-10), na čo súd poukazuje na strane 4, definovala aj S.. Z. G., ktorá taktiež poukázala, že ide o závažnú poruchu, ktorá vzniká u jedinca bez akejkoľvek zjavnej psychickej poruchy ako odpoveď na výnimočný fyzický alebo duševný stres, ktorá obvykle odznieva behom niekoľkých hodín alebo dní. Súd tu chce zároveň poukázať na rozpor vo vyjadrení znalkyne S.. Z. G., kde táto na jednej strane tvrdí, že došlo k takému akútnemu stresu u žalobcu, že tento nemohol rozpoznať svoje konanie a ani uvedomiť si následky a zároveň však, že toto odznelo v rozpätí možno 30 až 45 minút s tým, že po tejto dobe už žalobca nebol v strese a mohol vykonávať svoju prácu. Ak by však teda žalobca bol v takomto strese nemohol by ani po 30 až 45 minútach vykonávať ďalej svoju prácu a to z toho dôvodu, že tak ako znalkyňa S.. Z. G. ako aj podľa znaleckého posudku vypracovaného inštitútom uvedený stres odznieva minimálne po niekoľkých hodinách až po niekoľkých dňoch.

Zároveň však ďalej v kontrolnom znaleckom posudku poukazujú na to, čo bolo preukázané aj v rámci posudzovania pri vypracovaní znaleckého posudku S.. K. G., že žalobca udáva príznaky, že bol spotený, hotový, vystresovaný, mal studené spotené ruky, cítil sa zle, mal studený pot Podľa znaleckého posudku inštitútu ide o typické znaky pre ľahkú akútnu reakciu na stres. Iné subjektívne ani objektívne príznaky poukazujúce na ťažšiu akútnu reakciu na stres, ktorá by mohla ovplyvniť rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti neboli popisované, pričom takýmito schopnosťami sa myslí (ustrnutie so zúženým vedomím a pozornosťou, neschopnosť chápať podnety, dezorientácia, stiahnutie sa od situácie a prostredia v rozsahu až disociatívneho stuporu, agitácia, hyperaktivita, úteková reakcia, fuga, následná alebo úplná strata spomienok a podobne), pričom pri takomto psychickom rozporení môže dôjsť k čiastočnej alebo úplnej amnézii a akútna reakcia na stres sa klasifikuje ako ľahká, stredne ťažká alebo ťažká reakcia na stres. Pri ľahkých formách musia byť prítomné príznaky generalizovanej úzkosti, pričom na ťažšie formy sa vzťahuje zúženie pozornosti, zjavná dezorientácia, zlosť alebo verbálna agresivita, zúfalstvo a beznádej, neprimeraná alebo účelová aktivita a prehnaný smútok. Zo správania sa pána Mihála vyplýva, že u neho mohlo dôjsť k ľahkej akútnej reakcii na stres, pričom schopnosť rozpoznať svoje konanie a následky bola v inkriminovanom období zachovaná v plnej miere, jeho schopnosť na toto svoje konanie ovládnuť bola v dôsledku vnútorného emočného napätia pri akútnej reakcii na stres znížená v malej (nepodstatnej, forenzne nevýznamnej) miere. Pri hodnotení tiež poukazujú na to, že

žalobca si podrobne pamätal jednotlivé udalosti v rámci prejednávania dohody o skončení pracovného pomeru, tieto tiež riadne popísal a z tohto teda vyvodzujú tú skutočnosť, že bol pri plnom vedomí a nekonal v takej duševnej poruche, ktorá by mohla spôsobiť tú skutočnosť, že by si neuvedomil následky svojho konania. Naopak, poukázali na to, že jeho konanie bolo práve logické z toho dôvodu, že v prípade, ak niekto chce ukončiť s iným pracovný pomer a dá mu na výber či s ním ukončí pracovný pomer výpoveďou resp. dohodou, tak z hľadiska prijateľnosti je dohoda o skončení pracovného pomeru jednoznačne výhodnejšia, keďže vo výpovedi by museli byť uvedené dôvody, pre ktoré by túto výpoveď dostal, resp. by s ním skončili pracovný pomer okamžite. Na základe týchto skutočností súd má za to, že znaleckým posudkom vypracovaným inštitútom boli jednoznačne logicky a v jednotlivých súvislostiach zdôvodnené a vysvetlené odpovede na otázky či žalobca bol v rámci podpisovania tejto dohody o skončení pracovného pomeru schopný ovládať a rozpoznať svoje konanie, či si uvedomoval dôsledok svojho konania.

34. Z tohto dôvodu sa súd aj rozhodol, že návrh na vykonanie ďalšieho kontrolného znaleckého posudku, ktorý navrhovala právna zástupkyňa žalobcu aj vo svojom podaní doručenom súdu dňa 29. 06. 2016, ktorý mal vykonať Inštitút - Ústřední vojenská nemocnice Vojenská fakultní nemocnice Praha súd nevykonal, keďže nemal dôvodné pochybnosti o správnosti záverov tohto znaleckého posudku. Zo strany žalobcu a jeho právnej zástupkyne uvedený posudok nebol spochybnený takým spôsobom, aby súd nariadil ďalší kontrolný znalecký posudok a teda okrem toho, že namietali závery znaleckého posudku vypracovaného inštitútom proti záverom znaleckého posudku vypracovaného S.. Z. G. nepoukázali, že ktoré právne významné skutočnosti a vecné nelogickosti sú v predmetnom znaleckom posudku vypracovaného inštitútom. Tak, ako už súd vyššie poukázal pri hodnotení týchto samotných posudkov, samotný znalecký posudok S.. Z. G. nebol urobený v takom rozsahu ako znalecký posudok vypracovaný inštitútom, ba dokonca súd tam teda našiel aj určité nezrovnalosti, kedy na jednej strane znalkyňa tvrdila tú skutočnosť, že žalobca bo v takom rozpoležení, že nemohol ovládať svoje konanie a rozpoznať následky svojho konania pri podpise predmetnej dohody a na druhej strane pri vyjadrení sa či mohol ohroziť život a zdravie seba a cestujúcich, keď ďalej po podpise tejto zmluvy išiel vykonávať prácu šoféra autobusu poukázala, že nie, pričom zo samotnej definície čo to je reakcia na akútny stres podľa nej ide o stres, ktorý obvykle odznieva behom niekoľkých hodín alebo dní. Z tohto by teda v prípade, ak by tento stres mal odznieť behom niekoľkých hodín alebo dní by musela dať odpoveď na otázku či ohrozil svoj život alebo život cestujúcich a zdravie, tak by musela odpovedať, že nemal ísť vykonávať prácu vodiča. Podľa súdu logicky je vysvetlená tá skutočnosť, že inštitút, ktorý znalecký posudok podrobnejšie vypracoval tam jednoznačne poukázal na to, že sú súvislosti, ktoré preukazujú, že žalobca bol v dobrom duševnom stave, že si uvedomil následky svojho konania a vedel rozpoznať tieto následky a to najmä z toho ako podrobne opísal situáciu, ktorá predchádzala, ktorá bola v čase podpisovania dohody a ktorá nasledovala po podpísaní tejto dohody a že v prípade, ak by u neho nastali takéto reakcie tak nemohol byť v takom rozpoležení, ktoré by robilo uvedený právny úkon neplatným, hoci toto oni priamo nevyslovili, keďže tu ide o právnu otázku, avšak v spojení s ich vyjadrením, že si dostatočne uvedomoval svoje konanie má súd za to, že neplatnosť právneho úkonu z tohto dôvodu nie je daná a preto, keďže ide o logické vysvetlenie a popísanie duševného stavu žalobcu v druhom znaleckom posudku, ktoré nebolo právne relevantným spôsobom zo strany právnej zástupkyne žalobcu spochybnené súd kontrolný znalecký posudok, ktorý by mal byť vypracovaný Súdnou znaleckým inštitútom - Ústřední vojenská nemocnice - Vojenská fakultná nemocnica Praha nenariadil.

35. Vo veci návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom manželky žalobcu, ktorý navrhla právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní konanom dňa 22. 01. 2014 súd tento dôkaz nevykonal z toho dôvodu, že nebolo zo strany právnej zástupkyne súdu ozrejmene k čomu má manželka žalobcu vypovedať, aké skutočnosti má ozrejmiť a tiež tvrdenie, že manželka žalobcu bola s ním bezprostredne po tejto udalosti, podľa súdu zrejme nie je pravdivé, keďže sám žalobca uviedol, že vykonával prácu šoféra autobusu po tejto udalosti až do noci a až potom prišiel domov, teda o bezprostrednosti nie je možné hovoriť. Avšak čo je dôležitejšie nebolo ozrejmene, ktoré skutočnosti má ona preukázať a preto súd nemal dôvod ju predvolávať, keďže dôležitosť jej svedeckej výpovede, ktoré skutočnosti by mal preukázané nemohol vyhodnotiť.

36. Vo veci tvrdenia, že uvedená dohoda by mala byť neplatná z dôvodu, že nebola podpísaná tak ako je to uvedené v nej a to vo Zvolene dňa 27. 07. 2010, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že túto dohodu žalovaný nepodpisoval vo Zvolene, súd má za to, že toto tvrdenie na tento spor nemá žiaden vplyv. Skutočnosť, že je na dohode uvedený dátum 27. 07. 2010 je pravdivý, pričom to, že bola podpísaná

na závode v Žiari nad Hronom, avšak je uvedené, že vo Zvolene nemá za následok neplatnosť takejto dohody o skončení pracovného pomeru. Súd zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka a ani právnu zástupkyňou nebolo prezentované podľa čoho by takáto dohoda mala byť neplatná.

37. Súd ešte okrajovo musí poukázať a zdôrazniť opätovne tú skutočnosť, že tak ako na to poukázal aj krajský súd v tomto prípade nejde o žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, ale ide o žalobu, ktorou sa má vysloviť či právny úkon o skončení pracovného pomeru je platný alebo neplatný. Z tohto teda si aj žalobca musí uvedomiť to, že jeho pracovný pomer na základe tejto dohody sa skončil dňom uvedeným v tejto dohode t. j. dňom 31. 08. 2010 a to aj keby súd vyslovil, že uvedená dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatný právny úkon.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Čo sa týka trov konania, nakoľko žalobca bol v celom rozsahu neúspešný, súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%, pričom súd poukazuje na to, že znalecké posudky, ktoré sa v tomto konaní vykonávali tieto sčasti boli pokryté vo veci znalečného z preddavkov, avšak sčasti boli platené z rozpočtových prostriedkov štátu preto štát má právo na náhradu týchto trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s ich zaplatením“.

3. Proti rozsudku odvolanie podal žalobca. Uviedol, že nesúhlasí s právnym a skutkovým posúdením predmetnej veci prvoinštančným súdom tak ako je uvedená v rozsudku. Uviedol

a) že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne a to z dôvodu nedostatku odôvodnenia. V tomto bode citoval zo zákona čo odôvodnenie rozsudku má obsahovať, poukazoval na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 423/2010 a nález IV. ÚS 348/2011. V závere tejto časti žalobca doslova uviedol: „Vzhľadom na rozsah sporu, jeho trvanie (od roku 2010) a počet vykonaných procesných úkonov tvorí materiálny obsah celkového vysporiadania sa prvostupňového súdu so skutkovým a právnym stavom necelé 4 strany odôvodnenia rozsudku“.

b) že prvostupňový rozsudok na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Ďalej sa v tejto časti zaoberal žalobca znaleckými posudkami, pričom tvrdil, že na nariadenie kontrolného znaleckého posudku nebol produkovaný jediný relevantný dôkaz, ktorý by akýmkoľvek spôsobom minimálne spochybnil a vyvrátil odborné znalecké závery obsiahnuté v znaleckom posudku č. 57/13 vypracovanom S.. Z. G.. Tu žalobca poukazoval na ust. § 127 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého je možné podrobiť znalecký posudok kontrolnému skúmaniu len za predpokladu existencie rozporov alebo pochybností o vecnej správnosti odborných záverov. Pokiaľ ide o kontrolný znalecký posudok a doplnok vypracovaný k tomuto posudku, žalobca tvrdil, že z neho nevyplývajú presvedčivé odborné závery o eventuálnej nesprávnosti odborných zistení S.. Z. G.. Z ďalšieho tvrdenia prednesu vyplýva, že podľa jeho návrhu mal súd nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie štátnym súdnoznaleckým inštitútom - Ústrední vojenská nemocnice - Vojenská fakultní nemocnice Praha, IČO: 61 383 892. Nestotožnil sa s dôvodmi, ktoré uviedol procesný súd a nenariadil toto ďalšie znalecké dokazovanie.

c) že procesný súd sa z právneho hľadiska nijakým spôsobom nezaoberal náležitostiami perfektnosti právneho úkonu v zmysle § 37 a nasl. OZ, pokiaľ ide o dohodu o skončení pracovného pomeru. Tu poukazoval na závery znalkyne S.. Z. G..

d) že rozporuje a nesúhlasí s ostatnými závermi súdu prvej inštancie. Poukazuje na skutočnosti už ním tvrdené, alebo ich inak vysvetľuje zo svojho hľadiska. V tejto časti odvolania žalobca nesúhlasil s konštatovaním súdu: „...aj žalobca si musí uvedomiť to, že jeho pracovný pomer na základe dohody sa skončil dňom uvedeným v tejto dohode t. j. dňom 31. 08. 2010 a to aj keby súd vyslovil, že uvedená dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatný úkon“. V tejto súvislosti žalobca tvrdil, že v konaní nebol predložený jediný dôkaz, ktorý by osvedčoval skutočnosť, že jeho pracovný pomer bol skončený iným právnym dôvodom ako práve dohodou o skončení pracovného pomeru.

4. Vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pričom rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vo výroku vecne správny.

6. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval keď zamietol návrh. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

8. V prvej časti svojho odvolania žalobca poukazuje na nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie a vytýka súdu krátkosť odôvodnenia rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že tvrdenia obdobného charakteru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia a o tom, že rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, sa v odvolaniach vyskytujú pravidelne a senát krajského súdu sa s týmito tvrdeniami vysporiadal vo viacerých rozhodnutiach, ktoré sú inak uverejnené aj na webovej stránke krajského súdu.

9. Odvolací súd poukazuje v prvom rade na stanovisko NS SR, ktoré napr. aj v rozhodnutí 7Cdo 127/2016 poukázalo, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 03. 12. 2015, bolo prijaté stanovisko, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) OSP. Výnimočne, keď písomné vyhotovenia rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o tú skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016 považuje odvolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad preto, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Žalobca neodôvodnene argumentuje, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený. Za vadu konania, ktorá by podmieňovala reparáciu alebo zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, v žiadnom prípade nemožno považovať to, že procesný súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

10. Sudca súdu prvej inštancie v tomto prípade predsa neodôvodnil písomné vyhotovenie vydaného rozsudku snáď z dôvodu, aby nebol zrušený odvolacím súdom, prípadne aby presvedčil účastníkov, eventuálne ďalšie osoby, ktorým sa rozsudok dostane do ruky. Sudca verejne vyhlási rozsudok a v písomnom vyhotovení vyloží všetky právne relevantné skutočnosti tak, aby v konečnom dôsledku bol rozsudok presvedčivý. Nie aby rozsudok bol presvedčivý pre účastníkov, jeho potenciálnych „čitateľov“, ale proste aby bol jasný, zrozumiteľný a presvedčivý. Zároveň treba dodať, že presvedčivosť sa nedosiahne poňatím odôvodnenia ako stručnej dizertačnej práce, ale jasným, v nevyhnutnej miere stručným a pochopiteľným výpočtom tých najzásadnejších momentov, ktoré vo svojom súhrne viedli súd, resp. sudcu k vydaniu takéhoto rozsudku. Presvedčivosť pritom nemožno chápať ako kategóriu absolútnu (že rozsudok každého presvedčí svojou vecnou správnosťou), ku ktorej sa v takto chápanom smere objektívne nemožno dopracovať, ale ako presvedčivosť výsledku intelektuálnej práce sudcu vyjadrenú v ním vydanom rozsudku. Ako logicky pochopiteľný celok, ktorého jadro tvoria čiastkové skutkové zistenia urobené z riadne vykonaných dôkazov a logicky ústiace do záveru o zistenej skutkovej podstate prípadu, ktorá bola sudcom podrobená právnej kvalifikácii a ktorá vyústila v podradenie takto zisteného skutku pod sudcom vyhľadajú právnou normu, či ním prijatý záver, že takáto norma nebola nájdená a preto k subsumpcii, resp. k aplikácii nebolo možné pristúpiť.

11. V ďalšej časti odvolania bola namietaná skutočnosť, že procesný súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie, ale že nenariadil ďalšie znalecké dokazovanie inoštátnym inštitútom. V tejto súvislosti žalobca poukazyval na ust. § 127 ods. 2 vtedy platného OSP tvrdiac, že v zmysle uvedeného je možné podrobiť znalecký posudok kontrolnému skúmaniu len za predpokladu existencie rozporov alebo pochybností o vecnej správnosti odborných záverov znalca.

12. V tomto tvrdení je obsiahnutá zároveň odpoveď na otázku odvolateľa a to priamo citáciou ust. § 127 ods. 2, podľa ktorého k nariadeniu kontrolného znaleckého dokazovania možno pristúpiť pri pochybnostiach o vecnej správnosti odborných záverov znalca. Je totiž nepochybné, že žalovaná strana vznesla proti záverom znalkyne S.. G. závažné námietky a na odstránenie týchto námietok

bolo potom kontrolné znalecké dokazovanie nariadené a ku kontrolnému znaleckému posudku bol na požiadanie súdu vypracovaný aj doplnok. Procesný súd dostatočne zhodnotil prečo akceptuje závery kontrolného znaleckého posudku, ktorý sa napriek tvrdeniam žalobcu, vysporiadal aj s neúplnosťou alebo nesprávnosťou znaleckého posudku znalkyne S. G.. Za tohto stavu veci nebolo potrebné nariaďovať ďalšie kontrolné znalecké dokazovanie cezhraničným (inoštátnym) znaleckým ústavom. Žalobca nekonkretizoval čím konkrétne a v akom rozsahu by sa mal ďalší znalecký posudok zaoberať.

13. Treba tiež poukázať, že občianske súdne konanie je v prevažnej miere kontradiktórne. Pokiaľ žalobca nesúhlasil, resp. namietal doterajšie závery znaleckého posudku, bolo jeho právom a možnosťou dať si vypracovať ďalší znalecký posudok inou inštitúciou a tento posudok predložiť súdu.

14. Odvolateľ ako nóvum v odvolaní tvrdí, že prvoinštančný súd sa nezaoberal náležitostiami perfektnosti právneho úkonu v zmysle § 37 a nasl. OZ. Tu tvrdí, že pokiaľ ide o uzavretie spornej dohody o skončení pracovného pomeru, nie sú splnené zákonné podmienky ustanovené v § 37 ods. 1 OZ. Odvolateľ však neuvádza, ktoré zákonné podmienky neboli splnené (okrem tých, ktorými sa procesný súd podrobne zaoberal). Pokiaľ má ísť o nedostatok slobody vôle nepostačuje tvrdiť kedy je podľa literatúry stav tiesne ako objektívny hospodársky ale aj psychický stav osoby. Je potrebné poukázať a dokázať, že hospodársky stav alebo psychický stav žalobcu bol taký, že úkon bol urobený v tiesni. Výsledky rozsiahleho vykonávaného dokazovania podobnému záveru nenasvedčujú.

15. Žalobca nesúhlasí s názorom procesného súdu, ktorý uviedol, že: „...žalobca si musí uvedomiť to, že jeho pracovný pomer na základe tejto dohody sa skončil dňom uvedeným v tejto dohode, t. j. dňom 31. 08. 2010 a to aj keby súd vyslovil, že uvedená dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatný právny úkon“.

16. V tejto súvislosti procesný súd zrejme nepovažoval za potrebné osobitne vysvetľovať ust. § 77 Zákonníka práce, podľa ktorého neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Ide o prekluzívnu dobu. Ustanovenie tohto paragrafu nepovažuje za potrebné osobitne vysvetľovať ani krajský súd, pričom však zdôrazňuje, že žalobca napriek tomu, že zo strany oboch súdov bol na túto skutočnosť upozornený, nepodal žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Žalobný petit, ktorý v zmysle § 79 ods. 1 OSP uplatnil žalobca, striktno určoval rozsah, v ktorom mohol súd danú vec prejednať a rozhodnúť. V zmysle ust. § 153 ods. 2 vtedy platného OSP súd nesmel prekročiť žalobný návrh.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatnením alebo bránením práva.

18. Vzhľadom k tomu, že v odvolacom konaní bol žalovaný plne úspešný, bola mu priznaná aj náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

19. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).